

DÍJAZOTTJAINK

Vándordíj, Aranytoll, Lapcom Oscar-díj – három olyan elismerés, amely a jól végzett munka, a kiemelkedő teljesítmény jutalma a Délmagyarországnál. A Vándordíjat negyedévente kapja meg egy-egy munkatárs, az Aranytollat és az Oscart évente egyszer lehet elnyerni. Az alábbiakban összegyűjtöttük a 2001 óta díjazottakat.

2001
Vándordíj: Kovács András, Gábor Ildikó, Bakos András, Demcsák Zoltán

2002
Vándordíj: Sóti Judit, Németh László, Liptai Jánosné, Gyenes Kálmán, Vincze Ibolya, Farkas Csaba
Aranytoll: Újszászi Ilona, Papp Zoltán
Lapcom Oscar-díj: Lajkó Istvánné, Kovács Emma, Bódi János, Kéri Barnabás, Gyenes Kálmán

2003
Vándordíj: Farkas Kálmán, Sinkóné Molnár Izabella, Bátyi Zoltán, Kiss Istvánné, Szabó C. Szilárd, Veszeloovszki Magdolna, Ócsai Szilvia, Imre Péter
Aranytoll: Sulyok Erzsébet, Köles Mihályné
Lapcom Oscar-díj: V. Fekete Sándor, Héger Szilvia, Jacob Gábor, Szabó C. Szilárd, Tésik Attila

2004
Vándordíj: Horváth Tamásné, Lénárt Béla, Kapás Györgyné, Hollósi Zsolt, Tóth Éva, Szőgi Andrea, Hegedűs Róbertné, Hegedűs Szabolcs
Aranytoll: Kónya Anita, Süli József
Lapcom Oscar-díj: Oláh Zoltán, Schmidt Andrea, Meisner Miklós, Vincze Ibolya, Bálint Antal

2005
Vándordíj: Szabó Imre, Hír Beáta

A 95 ÉVES DR. BOTTKA SÁNDOR EGYIDŐS LAPUNKKAL

Csak az újság után ül le reggelizni

Ötvenöt éve él boldog házasságban feleségével a lapunkkal egyidős dr. Bottka Sándor. A 95 éves Sanyi bácsi mindennap reggeli előtt elolvassa a Délmagyarországot, majd verset ír, ha kedve tartja, mandolinon muzsikál. Tavaly még németnyelv-órákra is elkerékpározott. Az egykori ügyvédnek két fia és hét unokája van.

A szakadó eső egy cseppet sem zavarta a 95 éves Sanyi bácsit. Amikor meglátogattuk, olyan fürgén lépkedett Rigó utcai házuk rácsos nagykapujához, mintha nem is a százhoz lenne közelebb. Botot, ami segítené a mozgásban, csak az 1921-ben született felesége, Klári néni kezében látott eddig.

– Dr. Bottka Sándor vagyok, aki egyidős az önök lapjával – mutatkozott be a határozott, kemény kézfogású nyugalmazott ügyvéd, aki a mai napig hetente többször elkerékpározik a házuktól öt kilométerre fekvő Ballagi-tavi kiskertjük-höz.

1981 óta Szegeden

A Bottka házaspár 1981 márciusában költözött Orosházáról Szegedre, s rögtön előfizettek a Délmagyarországra.

– Azért rendeltük meg, hogy minél hamarabb megismerjük a várost és tájékozódjunk, milyen a közösségi élet – mondta Sanyi bácsi, aki a televíziónál és a rádiónál többre becsüli az újságot. Mindennap reggeli előtt az első betűtől az utolsóig az összes cikket elolvassa. Nagyon érdeklik a nevelő szándékú, napi politikai és társadalmi kérdéseket boncolgató írások. Ha az újságolvasással végez, akkor általában

egészségügyi témájú könyveket vesz a kezébe. Gyakran ír verseket, és tavaly még hente járt a nyugdíjasklubba német társalgási órára. A süteményeket és a lekvárt imádja. Felesége tepsisámra süti a finom tésztákat, hogy legyen minden terítésnél édesség az asztalon.

92 évesen még énekelt a kórusban

– Mindig mozgalmas életünk volt. Szerettük a társaságot, és két derék fiunkkal sokat utaztunk. Nagyon büszkék vagyunk mindkettőre: Sándorból kutató vegyész lett, míg László villamosmérnök. Hét unokánk közül öt egyetemen tanul, míg a másik kettő fiatalabb. Mindannyian hangszeren játszanak. Úgy szokták mondani: az alma nem esik messze a fájától. A feleségem zenét is tanított a harminchat éves pedagógusi pályája alatt, és én is énekeltem húsz évig Orosházán Szokolai Bálint madrigálkórusában – adott röpke áttekintést múltjáról és családjáról Sanyi bácsi.

– Gyönyörű tenor hangja van a férjemnek. Még 92 éves korában is énekelt a tarjáni Szent Gellért-kórusban – vette át a szót Klári néni. – Mesésépen hegedül, de manapság inkább mandolinon ját-

Amikor a Bottka házaspár 1981-ben Szegedre költözött, rögtön előfizetett lapunkra, hogy megismerje a várost

FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

szik. Nagyon nyugodt ember. Már este kilenckor lefekszik, és reggel hétig alszik. Ha idegeskedem, mindig azt mondja: „Légy nyugodt, a jó Isten megsegít”.

Háború és fogság

– Tényleg így van. Engem is többször megsegített, amikor katona voltam – helyeselt a nemzeti ünnepen, október 23-án 95. életévét betöltő férj, aki 1939-ben a mai szlovákiai Királyhelmecen nyitott először ügyvédi irodát, de nem sokáig dolgozhatott. – Többször kellett bevonulnom 1940–44 között. Emlékszem,

'41 telén a Don-kanyarnál megsebesültem, gránátszilánkokat szedtek ki a testemből, de mégsem szereltek le. Egy szilánk még mindig ott csillog két bordám között. Ez az én háborús érdeméremem – mondta nevetve Sanyi bácsi, aki 1945 tavaszán orosz fogságba került, és egy uráli kőbányába vitték dolgozni. Bő két év múlva a 180 centis, 37 éves fiatalember 44 kilósan, siralmas állapotban került haza. De túlélte a viszontagságos éveket, mert – ahogy visszaemlékszik – mindig megette azt a sovány ételt, amit a sors-társaival együtt kapott.

– Nem kellett nekem sem

cigaretta, sem vodka. Akik becserelelték az ételüket ilyen élevezeti cikkekre, szinte mind odavesztek. Én haza akartam jönni a szeretteimhez – jelentette ki határozottan Bottka Sándor, aki 1948-ban nyitott újra ügyvédi irodát Orosházán, amit nyugdíjba vonulásáig, 1979-ig működtetett.

– Nagyon szép éveket töltöttünk együtt a férjemmel: mindig megbecsültük, szeretjük egymást, és ez átszárad minden bajon. Szerencsénk van, mert ez a szeretet jellemző az egész családukra – búcsúzott az 55 éve házasságban élő Bottka házaspár.

CS. GÁT LÁSZLÓ

EGY ESZTENDŐBEN ALAPÍTOTTÁK LAPUNKAT ÉS AZ ORCZYT

Generációk iskolája Kiskundorozsmán

Kiskundorozsmán 1909-ben kezdték meg a mai Orczy István Általános Iskola építését, és 1910-ben szentelték fel. Az idén fennállásának 95. évfordulóját ünneplő intézményt a Délmagyarország mai születésnap rendezvényén, köszöntjük a szegedi Klauzál téren.

Az 1910 májusában felszentelt kiskundorozsmai iskolában Móra Ferenc olvasókönyvéből tanultak a nebulók. Hit- és erkölcstan, beszéd- és értelemgyakorlat, kézimunka, testgyakorlás szerepelt más tárgyak mellett az akkori órarendben. Az első világháború idején a templom melletti épület jelentősen megrongálódott, így a tanítás csak 1920-ban kezdődhetett el újra. 1961 szeptemberétől már koedukált osztályokban, vagyis együtt tanultak a fiúk és a lányok. Az 1973–74-es tanévben zsúfolásig megtelt az iskola: 1074 diák járt ide. Ekkor megalapították a Jerney általános iskolát, s a két intézmény még egy épületben működött, hetes váltással. Az Orczyhoz csatolt sportcsarnokot a nyolcvanas években átalakították meg, 1997-ben, háromévnyi építkezés után adták át.

Orczy gróf nevét a kilencvenes években vette fel az iskola, ezzel is emléket állítva a település újraala-

A gyereknapon a legnagyobb sikert a legó aratta

FOTÓ: SCHMIDT ANDREA

pítójának. Orczy István 1719-ben, már gazdag közbirtokosként több járs családot telepített az egykori Dorusma területére, később Nógrád és Heves vármegyékéből palócok költöztek a Szeged melletti vidékre. A lakatlan pusztaságban addig csak egy csárda állt, amelyben a halasi puszták felől érkezők pihentek meg. A legelők, rétek, lapályosok, fekete földek közepén nagy domb magaslott, az úgynevezett dorozsmai halom, ahol évszázadokkal korábban a

hasonló nevű települést jegyezték a térképeken.

A grófról elnevezett intézményben ma 362 diák tanul, nemzedékek adják át egymásnak az iskolapadot.

– Az Orczy a generációk iskolája – mondta Kádár Mihályné igazgató –, a mai diákok szülei, nagyszülei is ebben az intézményben tanultak. A pedagógusok és a családok tehát jól ismerik egymást, s mivel a szülők is magukénak érzik az iskolát, nagyon sokat segítenek. Elkísérik a gyere-

DURUSMA

Az ősrégi halásztanya az ott lakó nemzetség nevét vette fel. Itt volt a Drusma vagy Durusma nemzetség ősi fészke, s itt állott a nemzetség által alapított bencés monostor is, melynek apátságáról egy 1237-ben datálódott Árpád-kori okmány is említést tesz. A monostor a tatárjárás idején elpusztult. Durusmai Bernát 1300 körül újra felépítette, és kunokkal népesítette be a települést, melynek 1478-ban már kőből épült temploma volt. Ezt azonban a törökök 1543-ban földig lerombolták, s köveit a szegedi vár újjáépítésére használták fel. A monda szerint a Móra Ferenc Múzeumban őrzött kőbárány a dorozsmai templomból származik. Az eredeti domborműről másolat készül, amelyet a dorozsmai művelődési házban helyeznek majd el, s később döntenek arról, hová kerüljön Dorozsmán az újjászületett kőbárány.

keket tanulmányi versenyekre, ősszel és tavasszal részt vesznek a fabatkavásárokon, ahol a diákok saját maguk készítette ajándékokat adnak-vesznek.

Kedden nagy volt a nyüzsgés a sportcsarnokban: az Orczy-napon természetesen nem a tanításé, hanem a játéké volt a főszerep. A gyerekek a földön hasalva, vagy az asztaloknál játszottak, míg mások a sa-

rokban felállított ugrálóvárat rohamozták meg újra és újra. Repülőket, helikoptereket építettek legőselemből az 1/a osztályos fiúk. Németh Máté, Nagy György Bence és Balog Zsolt elképesztő konstrukciókat alkotott, a gépek akár a Csillagok háborújában is megállták volna a helyüket. A szomszédos asztalnál a negyedikes lányok építettek házikót.

– Ez a rózsaszín bicikli ezé a kislíúé – emelte fel az apró figurát Nagy György Blanka. Sziráki Bernadett szerint ebben a napban az a jó, hogy nincs tanítás. Osztották véleményét társai, Gyémánt Eszti és Balogh Krisztina is, akik újabb építőelemek után kutattak a dobozban. A reggeltől délig szakadó eső elmosta az aszfalt-rajzversenyt – ezt majd június 9-én, a diák-önkormányzati napon pótolják. A kis művészek díjazásába egyébként lapunk is besegített: ajándécsomagot ajánlottunk fel a legügyesebbeknek.

Ma, a Délmagyarország születésnap rendezvényén köszöntjük 95 éves olvasóinkat, és a 95 éves intézményeket is. Az orczy diákok – a 8/b osztályosok – a Grease című musicalből adnak elő egy részletet. A produkciónak már megtartották a premierjét: az iskolai bemutatón óriási sikert arattak. Izgulniuk tehát nincs miért: remélhetőleg lapunk születésnap rendezvényén is tapssal honorálja majd előadásukat a közönség.

NYEMCSOK ÉVA